

- 3) Valt de overdracht van de database, met als doel de staatsburgers van de lidstaat te verplichten sociale bijdragen te betalen aan de instelling van de lidstaat waaraan de database wordt overgedragen, onder het begrip overweging van bedrijfseconomisch toezicht in de zin van artikel 124 VWEU?
- 4) Kunnen persoonsgegevens worden verwerkt door een autoriteit waarvoor die gegevens niet waren bestemd, waarbij met terugwerkende kracht financieel verlies voor de betrokkenen ontstaat?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial Navarra (Spanje) op
25 april 2014 — Antonia Valdivia Reche/Banco de Valencia, S.A.**

(Zaak C-208/14)

(2014/C 223/08)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial Navarra

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Antonia Valdivia Reche

Verwerende partij: Banco de Valencia, S.A.

Prejudiciële vraag

Moet de nationale rechter bij vaststelling van een oneerlijk beding waarbij een vertragsrente van 29 % is vastgelegd, dat beding ingevolge artikel 6 van richtlijn 13/1993/EEG ⁽¹⁾ buiten toepassing verklaren, zonder dat hij de overeengekomen rentevoet kan matigen, ook al heeft een van de verwerende consumenten uitdrukkelijk hierom verzocht?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

Beroep ingesteld op 2 mei 2014 — Europese Commissie/Ierland

(Zaak C-217/14)

(2014/C 223/09)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, L. Flynn, K. Herrmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Ierland

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Hof:

- vast te stellen dat Ierland de definities van artikel 2, punten 8, 18, 21, 22, 32, 33 en 34, van richtlijn 2009/72/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van richtlijn 2003/54/EG en de vereisten neergelegd in artikel 9, leden 1 tot en met 7 en 12 juncto lid 11, artikel 16, tweede en derde volzin, artikel 16, leden 2 en 3, artikel 38, lid 1, tweede volzin, artikel 39, leden 1, 4 en 8, en artikel 40, leden 1 tot en met 3, 5 en 7, op 3 maart 2011 niet had omgezet in nationaal recht, of althans de Commissie niet in kennis had gesteld van uitvoeringsmaatregelen in die zin, en dus de krachtens artikel 49, lid 1, van die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

- Ierland overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU te veroordelen een dwangsom van 20 358 EUR per dag te betalen op de rekening „Eigen middelen van de Europese Unie”, vanaf de datum van het arrest van het Hof, wegens niet-nakoming van zijn verplichting om maatregelen ter omzetting van een volgens een wetgevingsprocedure aangenomen richtlijn mee te delen, en
- Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 3 maart 2011 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 211, blz. 55.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Ireland (Ierland) op 5 mei 2014 — Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly/Minister for Justice and Equality

(Zaak C-218/14)

(2014/C 223/10)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Ireland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly

Verwerende partij: Minister for Justice and Equality

Belanghebbende partij: The Immigrant Council of Ireland

Prejudiciële vragen

- 1) Behoudt de onderdaan van een derde land, in gevallen waarin het huwelijk tussen een burger van de Unie en een onderdaan van een derde land eindigt in echtscheiding die wordt verkregen na het vertrek van de burger van de Unie uit een gastlidstaat waar door de burger van de Unie EU-rechten werden uitgeoefend, en waarin de artikelen 7 en 13, lid 2, sub a, van richtlijn 2004/38/EG ⁽¹⁾ van de Raad van toepassing zijn, daarna een verblijfsrecht in de gastlidstaat? Indien deze vraag ontkennend moet worden beantwoord: heeft de onderdaan van een derde land een verblijfsrecht in de gastlidstaat tijdens de periode voorafgaande aan de echtscheiding, maar na het vertrek van de burger van de Unie uit de gastlidstaat?
- 2) Wordt aan de voorwaarden van artikel 7, lid 1, sub b, van richtlijn 2004/38/EG voldaan ingeval een echtgenoot die burger van de Unie is, beweert te beschikken over toereikende bestaansmiddelen als bedoeld in artikel 8, lid 4, van de richtlijn, indien deze bestaansmiddelen deels worden ingebracht door de echtgenoot met de nationaliteit van een derde land?
- 3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord: hebben personen als de verzoekende partijen uit hoofde van het recht van de Unie (anders dan de richtlijn) het recht om te werken in de gastlidstaat teneinde te zorgen voor of bij te dragen aan „voldoende bestaansmiddelen” als bedoeld in artikel 7 van de richtlijn?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L 158, blz. 177).